

sabiranja od početka rata. Pomoću bliježnji knjiga, vodjenih savjesno i pregledno, saopšto je našem suradniku najvećom susrećivošću za nekoliko časaka sve zažeđljivo podatke i ukupnu svotu priroda od početka rata 1914. do 22. rujna t. g., k. g. daju dozise 647.873 kruna i 45 lipa. Ugodno se je dojmočio našeg sur. Šinika saopćenje, da nemo režimski izdatake, pošto se svu nuzredniju troškovu, uključivom poslovnički, pokriva redovitom članionicom. Gospodje i gospoda, koji vrše koju službu kod područja Crvenog kriza ili Vojne opskrbe, smatraju istu počasnom, tako da se svaki prios doveđe u potpunom iznosu svojoj svrsi. Idealna ova djelatnost u prilog dobrotvornih naših poduzeća zaslužuje najveće priznanje. Čestitamo dakle za uspiješan i pozdravljen rad gospodjama i gospodi, koji su plenitom nešobičnošću učeli u ruke vodstvo dobrotvornog tog društva. Zahvalnim srecim želimo im daljniji uspjehu, kličući: Platio Vam Bog!

Cjenik za brojvani promat valjan od 1. listopada 1916. Pristojbina za rjet: I. Za obične brzojavke: a) u austrijskom rjetu; b) u prometu s Bosnom i Hercegovinom, uključujući predjeme zapisodijumima od c. i k. čete; c) u prometu s Ničemom, kao i d) u prometu sa Ugarskom K 0,08; najniža pristojbina K 1.— II. Za tiskovine (novinske) brzojavke: a) u prometu s Bosnom i Hercegovinom, b) u prometu sa Ugarskom K 0,04; najniža pristojbina K 1.— III. Za paušalirane novinske brzojavke: a) u austrijskom prometu, b) u prometu s Bosnom i Hercegovinom, c) i c) u prometu sa Ugarskom itd. za prvo 500 rjeti K 15.—, a za svaku posetu sljedeću stolici rjeti K 3.—

† **Uku Radončić, božan,** c. k. mornarice umro je nakon dulje bolesti. Sproved bit će danas u 3 sati posle podne.

Postupak protiv osoba, koje za vrijeme rata borave u inozemstvu. Kako bečke novinejavljuju, izlaša je 21. o. m. carska naredba, kojom se određuje, da osobne, koje su ostavile našu monarhiju, da izbjegnu vojnoj dužnosti, imajući radu napuštanju državnog područja za vrijeme rata izgubiti javna namještaj i zvanja te sva javna prava. Ova naredba tiče se samo austrijske polje monarhije, no sigurno će izći skladnja odredba i za Ugarsku i Hrvatsku. Prema naredbi imaju se svu javni zvanicu, namještencu, željeznicu, parobrodarskih drustava, novčanih zavoda itd. vratiti najkasnije u monarhiju do konca listopada 1916. Te se prizvati u svom ozvonošnom boravistu i ispričati svoju odsutnost.

Obziana. Naručbe američkih loza iz državnih rasadnika u Primorju za sadno vrijeme 1916.-17. U proljeću 1917. bit će na prodaju američka loza iz državnih rasadnika u Primorju uz sljedeće uvjetve: I. navrnuti loza različitih europskih vrsti na velikolisti Riparij i Ruprestis montikoli; 2. žilavica vrsti velikolisti Riparij, Ruprestis montikole i raznih križančica; 3. razoga vrsti velikolisti Riparij, Ruprestis montikole i raznih križančica. Lozam su sljedeće cijene za svakih 1000 komada: a) američkih navrnutim lozam 140 K.; b) američkim žilavicama za siromašnje vinogradare, za 10 K.; c) američkim rozmaga za siromašnje vinogradare, za 10 K.; d) za imučnije posjednike 30 K.; e) američkim posjednike 16 K.; f) oskudnost vinogradara, koji budu naručili lozu po smjenjeni cijenama, imade općinski glavarstvo da savjesno i istinito potvrdi. Navrнутe loze će se dati pojedincima samo u manjim količinama poglavito za širenje boljih vrsti loza. Ako naručne pojedincu predj 500 komada žilavica ili 2000 komada razoga, namještajno si pridržava pravo, da zatraženu količinu snizi prema zahtijevi i privama. Naručne loze neka se pribiju putem kompetentnih općinskih ureda, koji drže na raspodjelje osobite tiskalice za ovu svrhu, najkasnije do 30. novembra o. g. Naručne, koje prislijpu nakon ovoga roka, neće se užeti u izbor. Ko naruci lozu, neka se vlastitom rukom potpiše na iskazu

naručbe u stupcu za opaske. Općinska glavarstva imaju da ispunjene iskaze naručaba odmah poslaju kompetentnem c. k. kotsarskom poglavarsvnu (c. k. namestništvom savjetniku u Trstu, povjereniku tvrdjave u Puli magistratu u Rovinju), koje će jih predložiti namještaju. Loze će se dati same primorskini vinogradarima. Trgovci trsjem isključeni su od dobave rečenih loza. Cijene se razumiju od rasudova rečenih loza. Te se primjerima svota imade platiti kod preuzimanja loza; ako se loza pošla željeznicom, poštun ili parobrodom, ova svota će se pouzeti ujedno sa iroskovicima za embalažu i prevoz, koji će se računati po vlastitoj cijeni. Kod naručnica neka se točno naznači: 1. bistro napisano ime, prebivalište, kućni broj i stalni naručilac; 2. po-rezna općina, u kojoj leži vinograd, koji imade da se ponovi; 3. željena vrst i množina loza; 4. željeznička odnosno parobrodска i poštanska postaja, kamo da se lože pošlaju. Loze treba pregledati odmah što stignu; eventualne pritužbe neka se bez zatezanja uprave na dovršenoj c. k. r. vinogradarskog nadzornika. Kasnije stige pri-tužbe, neće se užeti u obzir. Pri koncu se opaža, da se američanske loze iz državnih zahtjeva principijelne ne direktno budu. Iznimka će se učiniti samo za one male vinogradare, koji se obvezu, da će posudit američki vinograd, Molbenice za besplatni otstup američkih žilavica za blag spomenutu svrhu neka se pribiju ravno c. k. r. namještaju do gore označenog roka.

Trst, 6. septembra 1916.
Od c. k. r. namještaju.

Iz Hrvatske.

† **Dr. Josip Florschütz.** Prekjucer prije podne umro je ovđe poslije dužge bolesti. Dr. Josip Florschütz, u 53 godini života. Baraće u Beču na naučima bio je učitelj u hrvatskom jeziku nadvojdiču Ivanu Salvatoru (kanjiš Ivan Orth). Na sveučilištu se habilitirao iz indeovropske komparativne filologije, sanskrtske, litovske, got-skoga i albanskoga jezika. Iz njegova pre-potjevi ovi književni radovi: „Prilog za razumijevanje hrvatskoga i njemačkoga akcenta“, „Iz historije komparativne gramatike germanškoga jezika“, „Zur Entstehung des schwachen Prae-teritums im Germanischen“, „August Seneca“, „Stridon et Zrin“, „Grammatika hrvatskoga jezika“, „Utječanje Turkotatara i Germana na Slavenie“ i „Littavel“. Osim toga su ugledne svjetske u različitim časopisima mnogobrojni njegove recenzije i popularni članci o književnosti i glazbeni. Bavio se muzikom, pa onjeg potječe takoder više manjih vokalnih kompozicija.

Izložba ratnih slika u Zagrebu. U Zagrebu će se 4. listopada svečano otvoriti izložba ratnih slika, koja stoji pod najvišim pokroviteljstvom Njegoše c. i k. Visosti nadvojdeva Leopolda Salvatora. Nadvojdeva Leopold Salvator je obecao, da će uspješnu izložbu lako otvoriti. Za vrijeme njegovog prisustva u Zagrebu biće pripremje velike svečinosti; poznato nam je o jednom doručku kod bana, a u veče će u zemaljskom pozorištu biti svečana prestava. Po-znati hrvatski umjetnički povjesničar profesor Kršnjava već je u Beču primio tri stotine slika i skulptura, koje je dragovoljno stavio na raspolo-ženje ratničkoj strapi. Od hrvatskih umjet-nika učestvovala će čuveni vajar profesor Robert Franges i popularni slikar profesor Oton Lye-ković, koji su se odobreni ratnog stanja za štampu duže vrijeme bavili radom na fronti. Tako isti stavlji su u izlegl svoj glazbeni poklon major Hoep, zapovjednik ratnog stanja za štampu i topnički jednaran John, upravitelj ratnog muzeja. Ovađašnji odbor „Zita doma“ i ured za op-skrbi ratnika pripremio su izložbu u svečanoj dvorani hrvatske narodne knjižnice. Nije nam potrebno ni pomenući, da je već sada u krovuvinu stanovištva hrvatske države ovladalo veliko interesovanje za ovu izložbu.

AUGUST SENOIA.

Vladimir.

(Nastavak.)

„Za vrijedna i česta, za imućna čovjeka, koji te obožava“ za gospodinu Topolkovića.

„Ne! Ne! Ne!“ kriknu djevojka, braneći se rukama, „za svakoga na svijetu, ali za njega neću.“

„Zasto? Tu je ti skrivio?“

„Ništa.“ Očajna djevojka klonuši na sjedalo t pokriveni rukama lice, „nisti“, ali kad se nasmješne, kandidi vidi vrang pred sobom; k. d. me njegovo pogodi, kandid me je hladna zimja dodiruša. Udužje me za kogad, umzite mi tijelo i dušu, ali za Topolkoviću nemojto.“

„Ali drugona, nema, a šta ti se spomenula, nije nego antipatija, koja će s vremenom minuti. Samo slušaj, kako je dohar, kandid me je posljedno, ali za dohar.“

„Dosta, dosta, majko!“ Ne treba mi gospodstva, volim živjeti o sunču, hlijebu, nego plivati u obilyu, što si goru marami grijeli odluna mi čovjek. Vladimir! Moj! Vladimir! To li mi bita tvoja zamjena? Ne bi li se digat iz groba, da me pro-kuneš, kandid bi takovim savezom osramotila tvoju usponu? Ne cu, majko, ma šta bilo, ne cu.“

„Nikako ne ču!“ istisnuj užitljivo gospodja dignuši se brzo.“

„Ne!“

„Dobro. Učini, što znač. Ali ti velim, ne nedaj se mene smilovanju ni suzi, ne dodaj mi moje grudi, kandid bude zgrijben, sklenut, star, gladan hodata tvoj nešteni atac na prosjaku stupu po ovom gradu, gdje su mu se nekad gospoda klanjala, kandid zalihi kuce na zatvo-

rena vrata, koja su se nekad pred njegovom kćijom razpletale, kandid budu njegove suze padale na tvrdi kamen; ne dozidi mi onda pred moje lice, kandid budu ljudi šaptali: „Jandim starac nema ni kruha. Kći, kojoj je dao život, mogla ga je spasti, a nije ga htjela spasti radi lude ljubavi za mrtva čovjeka, koji u grobu gnaje.“ Kad budu ljudi pristom na te pokazivali vičući: „To je ta prokleta, bežušna kć!“

„Majko! Za ime Boga!“ vapijaše Lucija kle-knuši pred gospodju.

„Moram li reći sve — sve. Tvoj otac ne spava, niti jede, niti piće, već oblaži kudao lud po svojoj sobi. Poluditi će, a tamo ćeš ti kriva biti i sami ti! Radi, što ti dragi, ali ne nadaj se božjoi milosti!“ Polaganio stupaju gospodja prema vrati, dočim je Lucija plaćući klečala i mladu svoju glavu na koljenu spuštalas.

Klara se zaustavio kud vrata držeći kvaku, kandid nešta očekuje. U njezinu srecu ne bijaše smilovanja majke, koja u toli užasnu času sažašljiva djelete, u njezinu oku stjevala je ona hladna, vre-jajuća iskra sebičnosti, koja ne misli nego na svoje želje. Djevojka se stresne u jedan mah kao od groznice, podignu glavu i dignu se na noge.

„Stanite, majko!“ reće pod silno mrno, držući na cijelon tijelu, „Evo me, uzmite me! Cinite od mene, što hoćete, neka je po vašoj volji!“

„Lucio! Keri!“ rasriši Klara ruke i bací se na kćirne grudi! „Oti, milo, drago dijete moje! Spasiteljice naša! Znala sam ja, da je u tebi moko, čutljivo sreća, da ćeš se žrtvovati za svoga c.“

Jos je djeje gladila i milovala kćer, ali kad je ostavi, da ju svatu svomu intimnom prijatelju Topolkoviću, radosnu vijest, dađe djevojku na trašku na stolicu i zavapiči uz dne:“

„Klara, Keri!“ rasriši Klara ruke i bací se na kćirne grudi! „Oti, milo, drago dijete moje! Spasiteljice naša! Znala sam ja, da je u tebi moko, čutljivo sreća, da ćeš se žrtvovati za svoga c.“

Jos je djeje gladila i milovala kćer, ali kad je ostavi, da ju svatu svomu intimnom prijatelju Topolkoviću, radosnu vijest, dađe djevojku na trašku na stolicu i zavapiči uz dne:“

Vojničke vijesti.

Dnevna zapovijed lučkog admiralata broj 268 od 24. rujna 1916.

Posadno nadzorstvo: Nadporučnik Riedl. Lječničko nadzorstvo na N. V. B. „Bellona“: Pučko-ustaški lječnik Dr. Tomičić. Lječničko nadzorstvo u mornaričkoj bolnici: Linijski lječnik u pričuvu Dr. Groyer.

Gospodarstvo.

Banke i novine. Njemački je „National-verband“ upravio na svojem sastanku od prošlog tjedna poziv na vladu, neka zaprijeti, da bi banki spravljale pod svoju vlast, ili ovisnost, razne novine. Taj se poziv tiče, razumije se, samo njemačkih novina, i to onih, koje su u političkom obziru glasnoće „Nationalverbanda“. Većina je bečkih novina već sada u većoj ili manjoj ovisnosti od banaka. Novina je „Nationalverband“ značajna, jer se iz njega razabire, da bečke novine šire nazore „Nationalverbanda“ u politici, dok zastupaju u gospodarstvu interese velikih banaka, a ti su interesi baš protivnici gospodarskim interesima „Nationalverbanda“.

10. zapovijedi onima, koji nabiraju koprive: I. ne bereti premladi kopriva, nego samo onih, koju se evcale od konca jula dana; 2. kad ih berete, nemojte im busova unistavati gulenjem, nego režite ih, žanite ili kositte, nametvusni na ruke stare rukave ili druga staza; 3. po žetvi pusnite da lišće vened jedan dan, a potom ga osmrćite, to je lako, lišće ne peče više; 4. sušite lišće po sebi, stabiljke po sebi; 5. ako suke greje, sušite stabiljke na polju, razgnite ih na rabilo, obraćajte ih često, ili postavite ih u zrnični prostor. Puno ih ne kaže se smije naglasati, ni puštiti, da se zmećo; 6. sušite lišće na otvorenom, uvek suhoj mjestu, da ga ne uhvati ni prah, ni rosa; 7. za žetve sjemena osmrite ih da gi po-sušite posebi, pa osušeno spravite u vrećice; 8. stisnite suho lišće u bale, kasto se sa sjemjenom. Čili shranite ga u vreću; 9. povežite suhe stabiljke u svežnje na način konopja; 10. sjeme, lišće i stabiljke pregledate si često, da ne dobiti plijes.

Nabirajte želud, ako želite, da prehranite i otovite domaću život.

Krumpir po 10-15 para. Ljubljanska je općina kupila 4 vaguna krumpira po cijeni od 10 do 15 para po kg.

Razne Vijesti.

Latiniske sestre nekad i sad? Prije rujnje objave rata pisao je „Popolo d’Italia“: „Treba već jednom prestati nazivanjem Rumunje našom latinskom sestrom. Rumunji nisu Romani da se kime tihni slavini imenom. To nam je mješavina barbarških pranaroda, podjarmiljen od Rimljana, koji se docnije izmješaše sa Slavenima, Pećenjezima, Hazarima, Avarima, Tatarima, Mongolima, Hunima, Turcima i Grima. Nože se zamisliti, kakav je ološ morao protižeći iz te i kakve njevajnje! Rumunji je u danju barbarni i stvor nižeg reda, koji na veliko usevljavanje Francuza u svemu majnju-majnju. Parizanima. Rumunji mnogo vole da u mutnoj vodi love ribu, naravno ako nema baš nikakve opasnosti; svakoj se opasnosti Rumun obazrizivo klanja. To smo vidjeli 1913. godine. Posljed rujnje objave rata pisao je isti „Popolo d’Italia“: „Rumunji su sada sjajno diskazali, da su dostojni potocni starci Rimljana, god i mi. To su naša najbliža kralje, koja će se sada, na njima svojstvenom hraščivoj borbiti zajedno sa nami u ovoj borbi latinske i slovenske rijeke protiv germanske, drugim rječima u borbi za slobodu, kulturu i pravo protiv pruskog tirantista, vladavine nasilja, samovolje i barbarstva.

„Vladimir! Moj Vladimir! Zašto si me ostavio?“

Naskoro idjaše po gradu tajni šapat, da se nekrofti ulje gospodin „Topolović“ ženi. Lucija Dobranjeva da ga je sretno ukrutila, ali šapat bude sve glasniji i prometnu se napokon jasnije. Kandid stoji na tlu sitan poslanički krušak, na „srećnu majku“, kako joj ljudi govoraju. Klara ponajprije slegnu ramenom, poslje se nasmijesi, poslije žimiru, poslije potvrdi smo glamov, a najzad počekava krasne darove, što ih Topolović ravne u Beču donese Luciji. Lucija gledaše hladno, mirno preda se, susrećajući Topoloviću ponosom udvornosti, dočim on od dana do dana bio bavao sladij i do-sadjnici. Dobranjeva bišće spušten: budući mu zet isplati dugove, to jest, dade hipotekarne dugove prenijeti na svoje imje. Dosta da djeđa zadrži i hockali njegovoj prijatelji, pred kojima se prije zakleo mogla, mi „nepobjediv“ lav! nasmijenu se genijalno i reće: „Radite vi, kako znate; ja znam, što radim. Lucija je jedan od najukupnijih pojava u Zagrebu i vrijedi svakako, da čovjek donekle promjenjuje svoja fratarska načela.“

Stari Dobranje, komu zeni su prije svoga dogovora, nije ni slutio, koliko je Lucijino srce se ti beđuće udaje razdjeljeno. Znaju je, da je to od kćeri žrtva, ali mišljase, da je žrtva laka. Nitje dođuće Dobranjevića rado gledao, ali je antipatija učinila da je u tebi moko, ali težljivo dovoljno razlogom, da se uspristvi savezu, koji je napokon spasio od propasti. Topolović, poznavajući čudni starčevi, iskazivaše mu osobito, gotovo sinovito počitanje, i nikad ga ne bi držao, ga već van: „Dragi papa!“ Govorio je puno i budućem gospodarstvu, o imanju u Zagorju,

Kao god što su Rumunji 1877. godine uđeruđeni sa našim hrabrim ruskim saveznicima, pokazali, sta su oni u stanju učiniti u borbi protiv turskog barbatova, tako se isto oni i sada na strani istih saveznicima svojom britkom sabljom boriti protiv austro-ugarske i njemačke nekultrue i barbatova. Bacit će svoj mač na terazije ratnih sarma i učiniti će, da ovo konačno protegnu na našu stranu. Ta rije se drugo i moglo očekivati od naroda, koji ima čast da pripada latinskoj rasi, koja je nekada gospodarića cijelim svijetom!

Provnik — izumitelj. Unatoč svim sav-šeno sastavljenim bravama nje ipak nikakovo ēudo, ako ih provnik otvoriti. Ali je još veće ēudo, da provnik izumi braču, koju ni on sam ne može bez klijuča otvoriti. To je izve po-poznati francuzi provnik Charles Paulet, koji se nalazi u tamnici radi počinjenih 175 provala. U pismu, što ga je upravo svom branitelju, veli Paulet, da je mir u zatvoru utvrdio za konstrukcije brave, sigurne protiv svake provale, te je pismo pritožio način opisa svog izuma, prozvanog „Pauleva brava“. Već se javili poduzeti duhovi, a to je Pauletom izvrgnut javnoj poruci, a da do toga ne dođe, svaki i najočekujeni plati drug, čim opazi, da je provnikov izazvan „sjeo na kućni prag“.

Štednja s cigareta. Kako iz Budimpeštejavljuju, uskoro će ugarski ministar učinkujuci ukloniti gostoništarima i kavarinama poduzetnje dozvole za prodaju cigara i cigareta u njihovim lokimalima.

Originalno utjerenje dugova. Perzijanci znadu originalno, ali uspiješno sredstvo za utjerenje dugova. Kad je vjerovnik izcrpi sva običajna sredstva opomenu i prijetja, a dužnik nikako ne će da plati, tad se posluži „sjedenjem na pragu“. Posebni su to ljudi, koji uz ugovorenu nagradu preuzmu dužnost, da se iako dugo ne maknu od dužnikova kuće, dođu u njenu srupti, kada je vjerovnik dužnik, i čekajući se u nju, spotiče o šutljivoj, ali neuobičajljivoj vjerovnikovog puno-močnika, koji mirno sjedi na pragu, ali baš tim mirom i šutnjom pobudjuje susjed. Susjedi i prolaznici zaustavljaju se pred njim i pitaju ga: koliki je dug, kome, zašto? Tako je dužnik izvrgnut javnoj poruci, a da do toga ne dođe, svaki i najočekujeni plati drug, čim opazi, da je vjerovnikov izazvan „sjeo na kućni prag“.

U trupljenim nebесima. Kad se je pred 76 godinama neki kineski veliki admiril, koji se je iskazao u pionarskoj bici sa Englezima, vratio u kinesku prijestolnicu, poslao mu je kineski car izvareno odlikovanje. To se je odlikivanje sastojalo u pismu, u kojem mu je car odredio smrtni mjesto u trećim nebesima. Naravno, da je radi godišnje odlikovanje, ali neko odlikovanje, da se u gradnji trijumfom gledaše, vezuje se u gradnju trijumfa gledaše, blazena po ikada, jer stojeći na rubu gotove propasti, eto se opet povrati u stari veličje. Sa kolikim triumfom gledaše, vezuje se u novoj kočiji Topolovićevoj, na znanice, koje su prije malo casa bila zlorada licu ūzajati o skoroj katastrofi, bila gledaće je okom hinnja milorsđa!

Jednog dana dođe Topolović opet u Dobranjevu kuću.

„Draga mama!“ reće Klara, „danas je prekrasan dan. Ja sam već odredio, da popodne moja kočija dođe. Ne smore se na papu-om izvesti u Maksimir. Sveži ruk sluzi mu izvrsno. Rumen se vraća na njegova lica.“

„Drage volje, ali Lucija jeboležljiva. Već tri dana muči je glavolohja, ta i vjeredobro znate, da je joj je lijenc zabranio izlaziti iz kuće.“

„Znam, znam, da, mam, pa ne bili ni za vjenčavu glavu dopustio, da se mla moja zaručnica izveze. Lucija mora svakako kod kuće ostati, a zato morate se vi izvezeti. Ja vas dapace molim, da joj zahtijevate, mam. Ta Lucija rado samje, pa je i služnjak kod kuće. Da zbilja, danas svirat će vojnica glasba u maksimarskom perivoju, pa da se pred zavodnim vjenčanjem nečim povoljnosti imate, donio sam vam nov shawl. Najnovija je pariska moda. Dobio sam ga od svoga agenta iz Beča. U Zagrebu o toj novosti još ni ne sanju!“

Potim riječima izvadi Topolović iz skutljice, koju je sa sobom donio bio, u istinu liješ shawl.

(Nastaviti će se.)